

KSENIJA BENEDETTI

Najlepše stvari v življenju niso stvari

POGOVOR

»Sama imam izredno rada iskrih humor, ne takšnega na prvo žogo«

Vlasta Cah Žerovnik

Prva dama državnega protokola Slovenije, odgovorna za predstavljanje naše dežele v očeh svetovne javnosti. Ni takšna, kot bi človek pričakoval, zgolj stroga in uradna, temveč v skladu s svojimi primorskimi koreninami – sončna oseba, polna pozitivne energije.

Ksenija Benedetti.

Že štirinajst let ste šefinja državnega protokola. Nekateri so prepričani, da je vaše delo zgolj skrb za lepo oblačenje in vedenje politikov na državnih srečanjih.

»Takšno razmišljanje o našem delu me vedno nasmeji. Seveda se je treba znati primerno obleči in primerno vesti, a to je zelo droben delček. V Protokolu Republike Slovenije skrbimo za organizacijo in izvedbo različnih protokolarnih dogodkov za najvišje predstavnike naše države, za kar so potrebna mnoga različna znanja. Denimo poznavanje različnih kultur, diplomatskih veščin, primerne besedna in nebesedna komunikacija, znanje tujih jezikov, pravilna uporaba državnih simbolov, hitra in učinkovita organizacija, sposobnost improvizacije in reševanja nepredvidljivih situacij brez panike, pa tudi značajske lastnosti so pomembne: natančnost, inovativnost, diskretnost, vestnost, komunikativnost, spoštljivost, vztrajnost, strpnost, umirjenost, a ne zaspanost.«

Se morda spominjate kakšnega zabavnega zapleta, ki se je zgodil mimo medijskih oči?

»Pri svojem delu se srečujemo z različnimi ljudmi in različnimi situacijami. Tudi če se vse natančno pripravi, je Murphyjev zakon včasih aktiven tudi pri nas. Treba je znati varno in spretno protokolarno krmariti, da dogodke izpeljemo profesionalno. Anekdote je veliko, vendar je za mnoge od njih bolje, da ostanejo le v internih predalih naših spominov.« (Smeh.)

So posamezniki, ki ne upoštevajo protokola, čeprav bi ga ob svoji funkciji morali. Obstajajo kakšne sankcije za uporniške individualiste?

»Ne, ne, sankcij seveda ni. Obstajajo drugačne vrste 'kazni' širše javnosti – upadanje spoštovanja, posmeh. Tudi moj pogled, namenjenem takšnim 'individualistom', je sicer prijazen, a zelo zgovoren.«

V zadnjih letih so pravila glede protokolarnega oblačenja postala ohlapnejša. Kaj pa še vedno velja za »smrtni greh«?

»Pravila oblačenja v politiki in diplomaciji so res ohlapnejša, a nekatera ostajajo jeklena. Pomembno je tudi, za kakšne vrste dogodek gre. Ko gre za formalni dogodek, so primerni nevpadljiva kravata in temna obleka brez vzorcev, svetla enobarvna srajca neživih barv ter primerni čevlji s tankim podplatom za moškega. Za žensko pa kostim s krilom ali hlačami brez vzorcev, lahko različnih, a nevpadljivih barv in salonarji z ne previsoko peto, globina dekolteja do pod pazduhe, pokrita ramena. Dolžina krila do kolen, čeprav se danes dovoljuje tudi nekaj centimetrov nad ko-

leni. Pa seveda ne sandali, temveč zaprti oziroma polzaprti čevlji, le ob zelo formalnih priložnostih so nogavice še vedno obvezne, sicer se tudi to pravilo v politiki oblačenja počasi opušta.«

Nekatere soproge tujih veleposlanikov pri nas so pred kratkim javno opažale, da smo Slovenke premalo

ženstveno in elegantno oblečene. Menite, da nas je res posrkala vase kolektivna fikcija, da se je najbolje tudi po vizualni plati skriti med sivo množico?

»Takšno posploševanje mi ni blizu. Ženske ostajamo enake kot včasih – različnih osebnosti, različnih okusov. Nekatere se bolj posvečajo svojemu

zunanjemu videzu, druge pač manj. Obleka prav gotovo ne naredi človeka, čeprav ustvari določen vtis. Res pa je tudi to: če si pri oblačenju preveč predrzen ali tudi samo na meji predrznosti, si v Sloveniji lahko dokaj hitro okaran.«

Se Slovenci premalo šalimo? Seveda nimam v mislih trivialnih šal, temveč iskrih humor. Pa tudi – se premalo družimo? Kako, kdaj in s kom se vi najraje družite?

»Sama imam izredno rada iskrih humor, vendar ne takšnega na prvo žogo. Mislim, da je z njim življenje lahko veliko lepše. Zavedam se, da živimo v za mnoge neprijaznih časih in hvaležna sem, da je bilo do mene življenje doslej zelo radodarno. Svoja družjenja kar skrbno izbiram, saj postaja čas z leti vedno bolj dragocen.

Pogosto ponavljam, da najlepše stvari v življenju niso stvari. In da je treba uživati tudi v drobnih doživljajih, ki jih je lahko veliko. Samo znati jih je treba prebrati.«